

Missziói Magazin

'99/4

„Ezentúl emberhalász leszel...”

Mindig is csodáltam a halászok türelmét. Konok kitartásukat, munkabírásukat, fegyelmiüket. És csodálom az aláztatukat, amellyel nap mint nap újra megtanulják az élet nagy leckéjét: azt, hogy nem zsarnok birtokosai, hanem a másén is hű sáfárai vagyunk, lehetünk csak e világnak, a teremtettség reánk bízott kis darabkájának. Nem szól másra mandátumunk.

Ők, a halászok, még tudják ezt, hiszen „munkaeszközük”, a tenger, szeszélyes szerető: csak akkor ad, ha akar, s ha éppen úgy tetszik neki: irigyen elzárja kincseit. A „miért”-re sosem felel, a faggatásra nem válaszol, törvényeit ő diktálja, s fellebbezésnek nincs helye.

Nem volt akkor sem, azután a fárasztó, lélekölő, eredménytelen éjszaka után sem, mikor Simon Jézussal találkozott. Fásult és ingerült volt a halász, míg az az életfordító mondat el nem hangozott. S akkor, az Ő szavára, mégis...

Erről mesél nekem ez a kép, így nyár derekán: hogy vannak hajnalok évtizedeknek tűnő, kudarcba hullt éjszakák után, hajnalok, amelyek a kiégett lelkű, üres kezű halászokat új útra indítják. *Ezentúl* más leszel. *Ezentúl* az lehetsz, akivé *csak velem és általam* válhatsz – a holtpontról csak Jézus lendíthet tovább.

Ne félj szögre akasztani a halászhálódat, ne félj kiszállni a bárkádból és szilárd talajra lépni, lesz ugyanis más, aki folytatja helyetted. HALÁSZ lehetsz, úgy, mint azelőtt soha, mert *ezentúl* nem a magad számára akarsz majd, hanem vinni, adni, megosztani.

A „tenger”, tudjuk, nagyon mély és éjsötét.

Minden halászra szükség van az Úr munkájában. A misszió nem a jövő homályos célkitűzése, hanem a MA feladata. Az „*ezentúl*” most, e pillanatban kezdődik.

Halljuk-e Jézus szavát?!

Köháti Dorottya

100 példány a dabas-gyóni gyülekezetben

Mindig kerestük gyülekezeti tagjaink megszólításának eszközeit. Amikor megjelent a Missziói Magazin, valamelyikünk felvetette, hogy ez olyan jó, hogy lehetne sokaknak adni belőle. Végre egy újság, amelyik elég színes, mutatós, érdekes és tartalmas. Versenyre tud kelni más egyházak kiadványaival.

Igen ám, de hogyan határozzuk meg az újság eladási árát? Adjuk ingyen! De akkor vagy a gyülekezet megy tönkre, vagy gonoszul visszaélünk a szabadfizetéses rendszerrel, amivel az első számot kaptuk. Így aztán pályázatot nyújtottunk be, amin nem pénz, hanem lapszámonként 100 db újságot kértünk. Meg is nyertük a pályázatot.

Vajon jó-e az újság kiadóinak, hogy még a maradék számokat is nekünk adják? Ezt nem tudjuk.

Tény azonban az, hogy 100 újságot osztunk szét kéthavonta. Ez is különös vállalatot serkentett. Gyülekezetünk tagjai elvállalták azt, hogy a templomi terjesztés után a maradék számokat házakhoz viszik, ilyenformán meglátogatnak embereket és kézbe adják azoknak, akik ágyhoz kötöttek, betegek, öregek, távollévők. Igazi missziós munka ez. A köszöntést, hívogatót még egy kétoldalas gyülekezeti körlevéllel is kiegészítjük.

Az újság így közvetlenül válik a misszió, gyülekezeti látogatások, ébresztő munka eszközévé. Köszönjük azoknak, akik ezt lehetővé tették.

Koczor Tamás

Készül az MM a Plantin Nyomdában

Missziói Magazin: az Evangélikus Missziói Központ kéthavonta megjelenő folyóirata ♦ 4. évfolyam 4. szám ♦ A Szerkesztőség címe: 1164 Budapest, Batthyány Ilona u. 38-40. – levelezési cím: 1656 Budapest, Pf. 22 – Tel / fax: 400 3057 – e-mail: evmis@mail.mata.vu ♦ ISSN 1419-1563 ♦ felelős szerkesztő és kiadó: Gáncs Péter, szerkesztő: Köhádi Dorottya, szerkesztőbizottság: Bácskai Károly, Bencze Imre, Szentpétery Mariann, Szeverényi János ♦ készült a Plantin Kft nyomdájában, tipográfus: Rezessy Szabolcs ♦ Címlapfotó: Assisi Ferenc szobra Kapernaumban

Egyház a hálón – avagy „emberhalászat” az évezred végén...

Beszélgetés Bogdányi Gábor számítástechnikai szakemberrel

Kérlek, mesélj életedről! Milyen „gyökerekből” táplálkozol, melyik gyülekezethez kötődés?

Régi evangélikus családból származom mindkét ágon, gyökereim a Vas megyei *Uraújfalutól* a *Felvidéken* keresztül egészen Erdélyig nyúlnak, de van sváb rokonságom is. Ez a családon ma anyyira nem érződik, de tény, hogy valahol belül elég erős ragaszkodás él bennem a mi kis egyházunkhoz. Budapestén nőttem fel, a *Budahegyvidéki* gyülekezetben vagyok presbiter, illetve az utóbbi években az egyetemista ifjúsági kör vezetésével foglalkoztam a gyülekezetben.

Hogy kerültél kapcsolatba a számítástechnikával?

Mindig is izgatott, hogyan lehet egy ilyen fránya gépet értelmes munkára bírni. Valami elemi vonzódás élt bennem a számítógép iránt. Gimnáziumba jártam, amikor az első iskolai számítógépek megérkeztek (1983-ban), akkor egy influenza pár napja alatt elolvastam, hogyan is kellene programozni, azután nekiláttam. A gimí vége felé már előfordult, hogy én tartottam órákat belőle. De ez nagyon régen volt, azok még olyan „kiskamasz” gépek voltak a mostaniakhoz képest.

Hogy lesz valakiből az evangélikus egyház honlapkészítő mestere?

Erre elég egyszerű válaszolni: magától. Amikor két, szintén evangélikus informatikus barátommal (*Mihályi Szabolccsal* és *Mesterházy Attilával*) csendben megalapítottuk az „*Internet Munkacsoportot*”, csak annyi merült fel bennünk, hogy miért nincs honlapja az egyháznak? Utánajártunk, és

vol ugyan, de mégis bemutattuk azokat az anyagokat, amik az itthoni és külföldi kereszténységről megtalálhatók a Világhálón. Azután 1997 elején lépett ki a Világhálóra az evangélikus honlap. Ennek az elérési címe: webmaster@lutheran.hu

Véleményed szerint mennyire él egyházunk a világháló adta lehetőségekkel, és milyen irányba lehetne még e téren mozdulni?

A lehetőségek határtalanok, és folyamatosan bukkannak fel újak és újak. Most éppen egy nagy fejlesztés közepén vagyunk: *Budapesti Evangélikus Intranet projektnek* neveztük el. Konkrétan a budapesti központi intézmények (*Déli és Északi Püspöki Hivatal*, valamint az *Üllői út 24. egésze*) minden dolgozója elérhető lesz e-mailen az idén őszől. Készül a névtár modernizált változata, ami a változásokat naprakésszé teheti – bárki lekérdezheti majd a lelkészeink és intézményeink teljesen friss adatait az Interneten. Ehhez kapcsolódik majd az eseménytár. Ebben a nagy adathalmazban bárki sokféle szempont szerint „bányászhat” azután, hogy megtalálja ez őt érdeklő eseményeket.

Mi lehet az oka, hogy híveink jelentős része még most is kicsit az „ördög eszközeinek” tekinteli a világhálót, a számítógépet, a mobiltelefonot, mondván, hogy ezen eszközöket úgyszólván legtöbbször a „bűnös” emberek használják?

A tudományos és műszaki fejlődés termékei sohasem hordoznak önmagukban erkölcsi értéket, azaz maguktól nem jók vagy rosszak. Csak az ember teszi őket jóvá vagy rosszá azzal, hogy értelmes, emberi célokra felhasználja, vagy a saját, önző érdekeire kihatározza őket. Ha egy kicsit belegondolunk, az Internet képes olyan dolgokban segíteni, melyek a kereszténység számára alapvetően fontosak. Emberi kapcsolatok fenntartására, megőrzésére használható – ezáltal pedig emberek és közösségek megtartására.

Neked mit adott személyesen a NET, a számítógépes világ?

Önmagában a számítógépes világ csak élményeket adott, sok intellektuális sikert – jó dolog ez, de végül is megvan az ember nélküle vagy megtalálja máshol is. Egy meghitt beszélgetés vagy egy szép kirándulás összehasonlíthatatlanul többet adhat, mint sok-sok órányi szoftverkészítés, minden sikerével együtt. Viszont az egyházi alkalmazása azt adta meg, amire valóban szükségem volt: hogy a tudásomat arra fordítsam, ami értéket teremt és másoknak az életét segíti.

Hogyan készül az evangélikus honlap? Milyen gyakran kerül sor frissítésre?

A honlap az egész, eddig körüljárt munkának csak kicsi része. Foglajjuk össze, mi is található meg rajta: egyházunk bemutatkozása, a névtár tavaly októberi állapota, egy „elektronikus könyvtár” nevű részben többféle könyv, folyóirat; azután meg lehet találni innen kiindulva az internetes lelkigondozást és el lehet jutni jó néhány gyülekezet saját honlapjához.

Mit javasolsz a Missziói Magazin olvasóinak, mire figyeljenek a világháló adta lehetőségeket tekintve?

Tanulják meg az Internet használatát! Kezdjék az e-mail-lel, azt már előfizetési díj nélkül is lehet használni egy *Freemail* postafiók segítségével. Mindenkinek vannak külföldön élő barátai, rokonai – milyen jó lenne napi kapcsolatban lenni velük! Ezt rögtön ki lehet próbálni. Azután nézzenek körül a Világhálón, de ne ragadjanak le a csillogó-villogó látványosságoknál, hanem keressék meg azokat a témákat, amelyek egyébként is érdeklik őket. Meg fognak lepődni: szinte minden témában lehet találni valamit. Sőt, olyat is, ami az embernek hasznára válik. Végül is csak azt mondhatom: használják az Internetet, és közben rá fognak jönni, hogy nekik maguknak mire jó. A vesztély pedig az, hogy az ember túlságosan elmerül benne. Elvész a virtuális világban és megfeledkezik az emberekről, akik körülveszik. Tudatosan kell figyelni rá, hogy ez ne történjen meg: be kell osztani az időt, naponta 1 óránál többet ne foglalkozzon vele. Azután lassan a helyére kerül a dolog.

Lehet-e hitnövelő, evangélium-közvetítő hatású egy internetes „szörfölgetés”?

Az evangélikus tanítás szerint a hit hallásból van. Kicsit átfogalmazva úgy mondhatnánk, hogy a hit emberi kapcsolatokból születik. Az egyik ember átadja a hitét a másiknak. Interneten keresztül pedig ugyanúgy lehetséges kapcsolatokat fenntartani és új kapcsolatokat teremteni is. Nem pusztá szörfölgetés ez, hanem kétoldalú kommunikáció. Például e-mailben. Példának hadd említsem az *internetes lelkigondozást*. Német nyelvterületen konkrétan tudom, hogy az elmúlt 3 év során mennyi embert erősített meg, húzott vissza a kétségbeesés szakadékból az, hogy volt néhány lelkész, aki válaszolt a kérdésére, leírt néhány jó szót, vagy egyáltalán meghallgatta – mindez e-mailben. Ezzel is azt hangsúlyoznám, amit mindvégig: nem a technikán van a hangsúly, hanem az embereken, akik használják. Az ő kezükben az Internet lehetőségei is a hitet építik.

Buday Zsolt

Magyarországi Evangélikus Egyház

click here to change to English

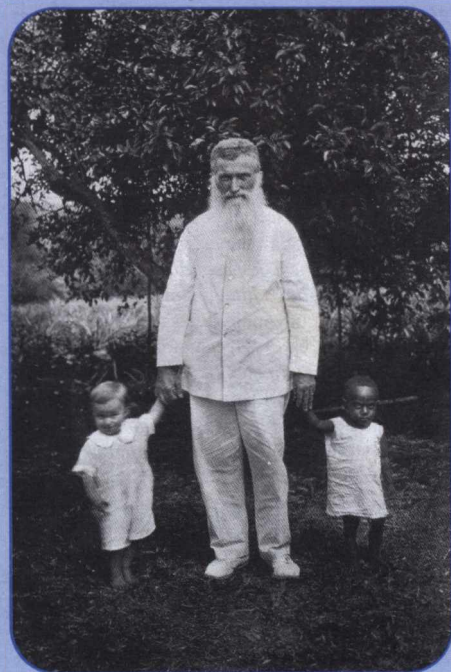
Bemutkozás	Újdonságok
Név- és Címtár	Lelkigondozás
Elektronikus könyvtár	Kapcsolatok
Gyülekezeti honlapok	Egyház és Internet

copyright © Magyarországi Evangélikus Egyház, 1997. Minden jog fenntartva a változások és módosítások: webmaster@lutheran.hu
utolsó változtatás: 1999.01.-27.

kiderült, hogy akkoriban (1996 tavaszán) más nem foglalkozott az egyházon belül az Internet adta lehetőségekkel. Mi készítettünk egy honlapkezdeményt, bemutattuk *dr. Súlyom Jenő* felügyelő úrnak, aki (lévén fizikus) látott benne fantáziát, és azóta is támogatja az ötleteinket. Ugyanakkor volt az első *Szélrózsa* találkozó *Váralján*, ahol már saját standdal szerepeltünk, és Internettől tá-

AZ ARANYSZABÁLY

Ezt a címet adta *Johann Flierl*, a pápua-misszió evangélikus úttörője visszaemlékezéseinek, amikor azt 1939 karácsonyán – immáron hatvan éve – lejegyezte, és odaajándékozta *Pusztai László* lelkész-testvérünknek. A *Külmissziói Egyesületnek* azóta továbbajándékozott írást többször is kézbe veszem, olvasgatom. A visszaemlékezés egyik legfényesebb lapját szeretném most közkinccsé tenni és felragyogtatni a misszió mai barátainak, az érte imádkozó, fáradozó és áldozatot is vállaló testvéreknek. Ez a csillogó aranyoldal éppen 100 esztendő évfordulót jelez. Éppen azt a boldog napot, amikor a fáradhatatlan igyekvés, a hűséges és türelmes magvetés végre aratásra érett. Az első keresztelés napja volt ez Pápua Új-Guineában. A kitaró és állhatatos hittérítő, *Johann Flierl* ekkor két fiatalembert keresztelhetett meg *Simbang*-ban. Két fiatal, akik meg merték vallani, hogy hisznek Jézus Krisztusban, az igaz Üdvözítőben. Ők legyőzték a szellemi hatalmaktól való félelem erőit, mert nagyobbak tartották Jézust minden démonnál. Készek voltak vállalni a vérbosszú fenyegetését, a törzsi varázsló rémítgetéseit, mert felszabadult öröm töltötte be szívüket a Jézustól elfogadott szeretet által. Két fiatal, akit betöltött a Szentlélek fénye és boldogsága. Vidáman zengték az Istent dicséző énekeiket, és mondták, adták tovább az örömhírt másoknak.

Johann Flierl

Kaboing és Kamunsanga a Tóbiás és Szilász nevet kapták

1899-ben ez a két megkeresztelt simbangi ifjú volt a pápuák közti keresztyén misszió első gyümölcse. E kettőből nőtt hatalmassá e száz év alatt ott az evangélikus egyház. Az ő bizonyosságtevésük, megváltozott életük nagyszerű tanúszkodása sorra gondolkodtatta meg környezetük fiataljait. És Jézus szeretete bennük is visszhangra talált, diadalra jutott, legyőzte a gátlásokat, a félelmet. És mind többen és többen csatlakoztak hozzájuk. A „*Simbang-iffjak*” kifejezés fogalommá lett! A misszió jó híret vit-

ték mindenfelé. Mert ezek a fiatalok megbízhatóak voltak a munkában, és szorgalmasak, feladatukat mindenütt tisztességgel látták el. Akár egy farmon alkalmazták őket, akár a gyarmati ültetvényeken, vagy más munkában. Mindenütt helytálltak, s lehetett rájuk számítani. Ők építették az első kis templomocskát, ahol összejöttek, s rendszeresen áhítatokat tartottak. De kunyhóikban is felcsendült esténként az ének, s a csillagok is fényesebben ragyogtak ilyenkor.

Isten Igéje nemcsak a fiatalokat ragadta meg, dolgozott az az öregebb nemzedék szívében is. A misszionáriusok szavát, életét így áldotta meg az Úristen, hiszen másfél évtizedes kitaró, békés várakozás eredménye született meg.

Az első naptól fogva igyekeztek teljes közösséget vállalni a bennszülöttekkel. Együtt éltek, dolgoztak velük akár kerti munkában, házépítésben, vagy útkészítésben segíthettek, tanácsolhattak. Eközben megtanulták szavaikat, kifejezéseiket, megismerték nyelvüket,

gondolkodásukat, így tudták lefordítani nekik az Igét, közvetlenül tudtak szólni Isten nagyságos dolgairól, Jézus értünk történt haláláról és feltámadásáról, a bűnbocsánat örömről, a kegyelem titkáról. Mindez tizenöt év alatt, tehát lassan-lassan, szinte észrevétlen csendességgel történt.

Templom Pápua Új-Guineában

Johann Flierl boldogan írta le akkor naplójába: „*Jaj, de sokszor hangsúlyoztam: türelemre van szükség, nagy türelemre! És íme, micsoda öröm lett belőle!*” Az első megkeresztelt fiatalok a pápua Simbangban, 1899. augusztus 20-án! *Dicsőség érte Istennek!*

id. Bencze Imre

Ahol már a túléléshez is misszió kell...

Beszélgetés Tóth Melinda ózdi lelkésznővel

Ózdról az él a köztudatban, hogy nagyon nehéz terep, hiszen szegénység, munkanélküliség sújtja, ami bizonyára a lelkekre is csüggesztő hatással van. Valóban ilyen kilátástalan a helyzet? Milyen nehézségekkel kell megküzdened a mindennapos szolgálatvégzés során?

Biztos, hogy sok nehézségem van, amit én inkább úgy fogalmaznék meg a magam számára, hogy kereszt. Kereszt az, amikor látom, hogy evangélikus egy család, mégsem akar megnyílni Jézus felé. Konkrétan gondolkodom most egy családra, ahol többször voltam látogatni, mégis bezárkóznak Isten előtt, ritkán, nagy ünnepeken látjuk őket, de úrvacsorával nem élnek. Nekem ez nagyon fáj, és úgy érzem, kudarc is a szolgálatomban, hogy nem tudom úgy hirdetni nekik Jézust, ahogy kellene. *Krisztus szeretetét nem könnyű adni az embereknek, akárhol vagyunk a világban, nem akar a teremtett ember Jézussal élni, mert az lemondó élet, önmegtartó élet, még akkor is, ha sok áldás van benne.* Azt hiszem, sokat kell ezért könnyögni. Lassan tíz éve szolgálók itt, Ózdon, s bizony számtalanszor végiggondolom, amikor imádsággal indulok felkeresni egy leendő hittanos gyermeket, hogy nem csak én megyek, az autó gurul, hanem *Jézust viszem az ő számukra.* Ha végiggondoljuk ennek a városnak az életét, az elég kilátástalannak tűnik. A hívek közül, azt lehet mondani, alig van olyan, aki így vagy úgy ne lenne érintett: akár munkanélküli, akár más településen dolgozik és szétszakad a család. Egy küzdelmes élet munkája, egy ház például annyit ér csak, mint másutt egy garázs... Sokan vágyakoznak pedig a munkára, hiszen arra rendeltettünk, hogy imádkozzunk és dolgozzunk, de az új ózdi gyár sem tud lendületet adni a városnak. Mi marad a munkáját veszített embernek? Ha nincs stabil családi háttér, nincs biztató gyülekezet mögötte, akkor jön a reménytelenség, az alkoholizmus. Ezeket az embereket nagyon fontos lenne Jézushoz segíteni, hiszen Ő ad értelmet az életünknek.

Egy korábbi beszélgetésünk során elejtett megjegyzésedre utalnék, mely szerint nálatok már maga a túlélés, a gyülekezet életben tartása is komoly missziói munka eredménye.

Ez így van. A gyülekezet nagy része idős, nyugdíjas, akik még képesek a lemondásra családért és egyházért, hogy vasárnaponként a templom nyitva legyen és erősödjének, vigasztalódjanak. Azt kell mondjam: *napról napra élünk, de hát a Miatyánkban is így imádkozunk: „a mindennapi kenyerünket add*

meg nekünk ma.” Nem vagyunk reményvesztettek, sok csodát megtapasztaltam, átéltem, de ez a küzdelem bizony sok erőt elvesz a szolgálatomból, hiszen nap mint nap anyagi gondokkal küszködöm. Öt éve sikerült felújítani a templomunkat, ami most sajnos csúnyán beázik, mert a csatornára már nem futotta... Mindemellett, ha tudunk, segítünk, akár parókiarenoválásban, akár orgonajavításban más gyülekezeteknek. Gyűjtöttünk kárpátaljai magyaroknak, hazai árvízárványokért, leprásoknak, itteni, ózdi szegényeknek. Gyülekezetünk egyharmada nem evangélikus hitű, de jó ígéhallgatók, s nagy ajándék a hittanos közösség is.

Mint nő, hogyan éled meg lelkési szolgálatodat az adott, nem éppen könnyű körülmények között?

Nehezebb a dolgom olyan szempontból, hogy édesanya is vagyok, habár szüleim sokat segítenek. Úgy gondolom, látogatások alkalmával közelebb tudok kerülni az emberi szívekhez, könnyebben tudom a családi problémákat megoldani, mint a férfiak. *Nekünk, nőknek olyan a lelkünk, az alkatunk, teremtettségünk fogva, hogy tudnunk kell megálázkodni, mert az igazi szeretetet csak így lehet továbbadni.* Az evangélikus egyházban már – hála Istennek – természetes, hogy a nőket is lelkésszé szentelik, de számolni kell azzal is, hogy a női lelkészek anyai hivatásukat sem hanyagolhatják el.

A jövő generáció hitben nevelése, vagyis az iskolaügy egy lehetséges „kitörési pont” egy fogyó vagy stagnáló gyülekezet esetében. Mi a helyzet nálatok, van-e remény, igény az oktatás beindítására Ózdon?

A helyi római katolikus és református egyház igényelhetett volna vissza iskolát, de nem tették. Pedig sokak szerint igen nagy szükség lenne egy felekezeti iskolára, ahol nem csak tudást adnának át a gyerekeknek, hanem ke-

resztyén neveltetést is. Igaz, mi vagyunk a történelmi egyházak közül a legkisebbek, de ez igazi misszió lenne, mert a jövő évezred egyháza a ma fiataljaiból kerülhet ki! Szívesen munkálkodnék, fáradoznék ezen. Keresztyén pedagógusok is boldogan tanítanának ilyen iskolában, még vidékről is bejárnának. Általános iskola első négy osztályát kellene indítani, mert utána Egerben és Miskolcon folytathatnák a gyerekek egyházi iskolájukat.

Milyen konkrét segítségre lenne szüksége az ózdi gyülekezetnek ill. neked a jelen helyzetben: anyagi, személyi támogatásra, egyéb segítségre?

Komoly anyagi problémákkal küszködöm, mint a gyülekezet vezetője. Nemcsak hogy renoválni nem tudunk saját erőnkkel, de lassan már meleg helyiségünk sem lesz biztosítva télen. Sokat fázunk öregjeinkkel együtt. Nagy-nagy szükség lenne egy miszionáriusra, hogy a kisegyházak ne vigyék el tőlünk a híveinket. Problémát jelent például egy film megnézése is, hiszen nincs a gyülekezetnek még egy használt tévéje sem, videóról nem is beszélve... A mi hittanosaink nem a tehető családokból kerülnek ki, nekik otthon sincs arra lehetőségük, hogy megnézzenek olyan filmeket, amelyek a hitüket erősíthetnék.

Vannak-e munkatársaid, akikre számíthatsz, lelkész vagy laikus kollégák? Nem vagy nagyon magányos a munkádban?

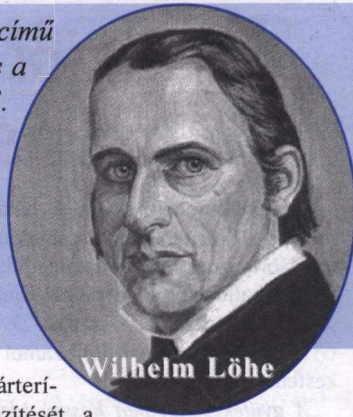
Van, akikre számíthatok, hála Istennek. Már az is ajándék, hogy gyülekezetünknek van kántora, hiszen *Borsodnádason és Putnokon* én magam végeztem ezt a szolgálatot is. A legidősebb presbiterünk értékes, ellopott és feldarabolt gyertyatartóinkat kétkézi munkájával újjávarázsolta. Mindezt Krisztusért tette. Egy-két fiatal, komoly segítségem is van, akikre szintén mindig számíthatok. Nem érzem magam magányosnak, szeretem a közösséget. *Sok múlik rajtunk, lelkészeken, hogy bezárjuk-e az ajtót a szívünkben és a házuk ajtaját is, vagy pedig nyitottá válunk az emberek felé?* Ózd nem kisváros, 40 ezer ember él itt. Nekünk az a küldetésünk, hogy az embereknek olyan örömet adjunk, olyan biztatást, ami nélkülözhetetlen a földi életre és az örök életre is. Adja az Úr, hogy együtt tudjunk munkálkodni, úgy, ahogy ezt idáig is megtapasztaltam. Szeretnék még nagyobb hittel, reménységgel előrébb haladni.

Köháti Dorottya

Rovatunkban rendszeresen felidézük a DUNA TV Szegletkő című sorozatműsorának néhány emlékezetes részletét. A júniusi adás a következő címet viselte: Neuendettelsau, az „evangélikus Róma”.

A 30 perces műsor bemutatta azt a diakóniai és diakonissza munkát, amelyet a múlt századi ébredési mozgalom kiemelkedő alakja, Wilhelm Löhe evangélikus lelkész alapított. Az összeállítás nem csak a múltat dolgozta fel, hanem láttatta azt is, hogy ma milyen szolgálatokat végeznek Neuendettelsauban a krisztusi szeretet jegyében. A Szegletkő című protestáns magazin minden hónap első vasárnapján 14 óra körül látható a Duna Televízióban. A műsort Fabiny Tamás szerkeszti.

Wilhelm Löhe

Rudolf Keller, egyház történéssz

Wilhelm Löhe egész életén keresztül Neuendettelsau lelkésze volt, pedig eredetileg nem szerette ezt a falut. Gyülekezeti lelkészi szolgálata mellett olyan más tevékenységeket is végzett, amelyek később az egész evangélikus egyház számára jelentőséggel voltak. Az egyik fontos munkaterületet a diakonisszák között végzett munkája jelentette. Egy másik munkaág az Észak-Amerikába került evangélikusok érdekében kifejtett szolgálata volt. Ma ez részben a Missziói Intézet feladatai közé tartozik. Ezen kívül a Neuendettelsauból más országokba szakadtak lelkigondozását is elindította. 1896-ban kezdődött meg a pápua új-guineai misszió, 1897-ben pedig a Brazíliába kerültek támogatása.

Neuendettelsauban Löhe egy személyben volt falusi lelkész, a diakonisszák rektora és az akkori missziói képzés felelős vezetője. Csak halála után választották szét ezeket a tisztségeket és alkalmaztak külön lelkészeket e feladatok ellátására.

Hermann Schoenauer, a diakóniai intézet vezetője

Neuendettelsaut különféle egyházi intézmények jellemzik. A diakóniai központ mellett itt működik a Missziói Intézet, a bajor evangélikus egyház Augustana Főiskolája, a Lelkész-továbbképző Intézet és más olyan szolgálati ágak, amelyek az egyházzal kapcsolódnak. Ezért Neuendettelsaut gyakran nevezik – jóllehet falu – „az evangélikus Rómának”. Innen ugyanis egész Németországra nézve jelentős egyházi hatások indultak ki.

Az elmúlt 150 évben négy súlypontja alakult ki a neuendettelsau diakóniai munkának. Az egyik a szellemi fogyatékosok közötti szolgálat, a mintegy kétezer szelle-

mi fogyatékos gondozása. A második munkaterület az öregek körében végzett munka. Harmadikként a kórházakban fekvő betegek, gyerekek és felnőttek ápolását említhetjük. A negyedik munkaterület a pedagógia: 25 különféle iskolát tartunk fenn, összesen mintegy 3000 személy számára. Diakóniánk, szeretet-szolgálatunk profilját a keresztény hit jelenti. Ezért tartjuk fontosnak munkatársaink olyan irányú továbbképzését, hogy munkájukat ők is a keresztény hit alapján tudják végezni.

Irmtraud Schrenk, diakonissza főnökösszony

Közösségünkhöz jelenleg 235 diakonissza tartozik, akik részben még aktívak, részben már nyugalomba vonultak. A hagyományos diakóniai munkát végezzük a kórházakban, az öregek körében és mindenekelőtt a gyülekezetekben. Mivel ránk nem érvényesek a kötelező bérezési szabályok és nem is megyünk férjhez, ezért nagy mértékben részt tudunk vállalni a lelkigondozásból, és mindig készen állunk a családokkal való beszélgetésekre és kapcsolattartásra. Wilhelm Löhe különösen a szívén viselte, hogy a diakonisszák oltárterítőket is készítsenek, és mi magunk is – noha a formák és a módszerek időközben némileg megváltoztak – nagyon fontosnak tartjuk ezt.

Az oltárterítő készítését a gyülekezetekben végzett sajátos igehirdetési formának tekintjük.

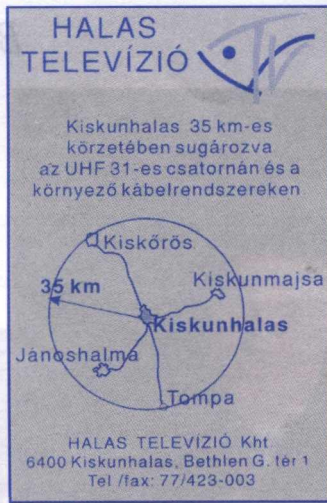
Armin Wissel gyógypedagógus, otthonvezető

Különbféle módszereket alkalmazunk. A trambulín segítségével egyszerűen csak lehetővé akarjuk tenni a fogyatékos gyermekek számára, hogy érezzék a testüket. A tér, a mozgás és az egyensúlyozás élményét akarjuk így megadni, valamint azt, hogy a bennük levő feszültséget le tudják vezetni. A zenés vízagy és gyakorlóterem ugyancsak a lazítást szolgálja, valamint azt, hogy a betegek tudatában legyenek testüknek. Ezeket a helyiségeket a legkülönbözőbb elméleti háttérrel lehet használni, így megemlíthetjük például a pszichoanalitikus vonatkozásokat. Ezek szerint ez az állapot a prenatális, vagyis a születés előtti magzati létet idézi fel a betegekben. Így az elrejttség érzése lehet úrrá rajtuk. Újszerű módszereket alkalmazunk autisták körében is. Ezeket eredetileg Ausztráliában kísérletezték ki süketnémák között, és az ő számukra is lehetővé teszik a kommunikációt. Nem világos, hogy valaki miért nem tud beszélni, vagy hogy kommunikatív készsége mitől és mennyiben sérült. Lényeges, hogy a kéztartás segítségével az izmok kilazuljanak. Ezek az emberek ugyanis nagyon sokszor görcsök és feszültségek középette élnek. Gyakran megtapasztaljuk, hogy akit szellemi fogyatékosnak tartanak, az egyszerűen csak önkifejezési gondokkal küzd, intellektuálisan azonban egészen magas szinten áll. Otthonunk régóta Szent Kristóf nevét viseli. A legenda szerint ő vitte át az embereket, sőt magát Krisztust is a vízben. Az ő hordozó és védelmező magatartása a mi számunkra is nagyon fontos ebben az otthonban.

Jézus ma tévés lenne?!

Médiavilág rovatunkban folytatjuk a hazai evangélikus média-munka bemutatását. Ezúttal a kiskunhalasi Halas Tv Fénysugár című hitéleti krónikájának szerkesztője, **ifj. Káposzta Lajos** ad áttekintést a vidéki kis televíziók helyzetéről, az egyházi műsorkészítés fontosságáról.

Az 1990-es években a rengeteg országos és helyi sajtótermék mellett új televíziók és rádióállomások kezdtek meg működésüket. Ez utóbbiak engedélyre ideiglenes jelleggel bírt, amíg 1998-ban az Országos Rádió és Televíziós Testület (ORTT) az országos televíziós csatornák után megpályáztatta a helyi tévécsatornák frekvenciáit is.

A vidéki kis sugárzó televíziók nehéz helyzetbe kerültek. Magu-

kat általában „közszolgáltatónak” minősítik, és ennek igyekeznek is eleget tenni. Ahhoz azonban, hogy a következő évekre is megkapják a frekvenciát, számos követelménynek kellett eleget tenniük. Ennek egyik eleme a hitéleti, egyházi műsor rendszeres készítése és sugárzása.

Ki hogy talál megoldást erre a feladatra? Mely alapelvek szerint lássunk neki a munkának?

Tanulságos segítség lehet dr. Kiss Ulrich jezsuita szerzetes és

újságíró gondolata: „Jézus, ha ma köztünk élne, biztosan tévés lenne. Ő ugyanis éppen olyan módszerekkel kommentálta korának eseményeit, híreit, mint a mai televíziós műsorszerkesztők. Közérthetőségre törekedett, hogy mindenki értse az evangélium igazságát. Nekünk, televíziósoknak is ez a feladatunk, amihez hozzájárul a mi saját vallási elkötelezettségünk, no meg a technika és a korszellem.”

Általánosan elmondható, hogy ezek az elvek mutatkoznak meg az egyházi műsorokban. Sok múlik azonban a felelős szerkesztő ill. főszerkesztő személyes vallásosságán és érdeklődésén – konkrétan az, hogy mi jut el a nézőkhöz. Nem elhanyagolható az anyagiak megléte sem, ami főleg a díszletek, a felvételek és vágások minőségében mutatkozik meg. Sok televíziónál az operatőrök mesteri munkát végeznek a képi bemutatásban, ami a vallásos műsoroknál is döntő fontosságú lehet, amennyiben a szerkesztő teret ad e konstruktivitásnak.

Összességében elmondható, hogy a vallási műsorok készítését meg kell tanulni – a vallásilag legelkötelezettebb szerkesztőnek is. A nézők többsége türelmetlen, és hamar átkapcsol egy másik csatornára, ha nem „érdekes” az adott program. Szükség van a visszajelzések elemzésére és az alkalmazkodásra.

FÉNYSUGÁR

A kiskunhalasi Halas Tv a Dél-Alföld egyik jelentős, rendszeres műsorokkal jelentkező televíziója. A felmérések alapján mintegy 100.000 nézője van. A Halas Tv állandó műsorstruktúrát dolgozott ki, aminek köszönhetően 1998-ban újból engedélyezték számára a frekvenciahasználatot.

Jómagam egy éve vezetem a Fénysugár című hitéleti krónikát, amely kéthetente jelentkezik félórás műsoridővel. Az adás élő stúdióbeszélgetés, melyet 3-4

filmbejátszás (saját felvételek egyházi rendezvényekről, eseményekről) és aktuális, felolvasott hírek egészítenek ki. Alapvetően két „Fénysugár-típust” dolgoz-

Az egyházi műsoroknak alapvetően két fajtája van: az egyik a hívőknek szóló, ami a már meglévő tudásra és ismeretanyagra épít. A másik a szélesebb, vallásilag nem képzett és nem elkötelezett közönségnek szóló, inkább bemutató jellegű műsor. E két pont között természetesen több átmeneti stílus is létezik, hiszen ahol például egy főpásztor szól a nézőhöz, esetleg egyenesen a kamerába beszélve, az is lehet „közérthető”, míg egy több soron megkomponált (kép, zene, szöveg, fények) filmetűd is szólhat csak a valóságos nézőkhöz.

tam ki: az egyikben csak egy adott egyház életébe pillantunk be, a vendég ilyenkor lehetőleg lelkész, pap vagy hitközségi elnök (zsidóknál). A másik fajta műsorban egy adott jelenséget veszünk górcső alá, pl. egyetemes imahét, kántorok munkája, fiatalok nyári programjai, stb.

Ebben az esetben több vendég is van egymás után vagy egyidejűleg a stúdióban. Szerepelt már műsorunkban Szépfalusi István, Gémes István, Harmati Béla püspök, valamint helyi lelkészek, hitoktatók, presbiterek. Televízióink szinte egyedülálló a vidéki kis televíziók sorában ezzel a műsorral.

ifj. Káposzta Lajos

John Pinedo:

Televízió-zsoltár

*A TV az én pásztorom, nincs igényem másra!
Kényelmes fotelokban helyet készít nekem,
A hittől egyre távolabb vezet engem.
Lelkemet lerombolja,
Az érzékiség és az erőszak ösvényein vezet,
Szerkesztői nevében.
Járjak bár a keresztény felelősség köntösében,
Nem zavar meg semmi,
Hiszen a Tv velem van,
Kábelel és távkapcsolója megvigasztalnak engem.
Ellát minden jóval
Világiasságom törekvései szerint,
Megkeni fejemet
Humanizmussal és a törtéttel az anyagiak felé,
Kívánságaimat színültig betölti.
Garantált lustaság és nemtörődömség
Fog követni engem életem minden napján,
És a TV-nézők házában lakom
Időtlén időkön át.*

A misszióknak számos lehetséges megvalósulási formája van. A cél azonban mindig ugyanaz: elérni az evangéliummal a világot, Krisztushoz vezetni az embereket. Személyes bizonyosságtevés, vonzó, követésre méltó életpéldával, vagy ahogyan a Gedeon Társaság tagjai teszik, egészen kézzelfoghatóan, a szó szoros értelmében „megragadható” módon: átnyújtani az Élet Könyvét, kézbe adni a Szentírást. Azoknak, akik talán még soha nem nyitották fel, akik krízishelyzetben, döntési szituációban vannak, akik tanácsra, biztató szóra várnak. A gedeoniták szolgálatuk során jelen vannak szállodákban, kórházakban, katonai létesítményekben, börtönökben, orvosi rendelőkben. **Mátis Andrást, a magyarországi Gedeon Társaság tagját arra kértem, mutassa be ezt a nálunk még kevésbé ismert, de külföldön nagy hagyományokkal bíró missziós munkát.**

Miért éppen az említett céltreületeket jelölték ki szolgálatuk végzésére a gedeoniták?

A Nemzetközi Gedeon Társaság 100 esztendő múltja tekintésé-

szá. A gedeoniták a szolgálat indulásának hajnalán azt a célt tűzték ki maguk elé, hogy eljuttatják az evangéliumot oda is, ahol ez szinte nem is várható, sőt, kifejezetten váratlanul, a meglepetés erejével hat. Azaz minden olyan helyre, ahol az emberek rövidebb-hosszabb ideig úgy tartózkodnak, hogy nem szakrális, hanem világi környezetben vannak, a rendőrsőtől kezdve a fogászati váróteremig. Nincs az életnek olyan „profán” területe, amely el lenne zárva Isten és az Ő igéje elől, a megfelelő személyekkel, eszközökkel, stratégiával ott kell lennünk, ahol az emberek vannak, és hirdetni az evangéliumot.

Stratégiát említesz. Milyen „missziói haditerv” szerint működik a Társaság, és egyáltalán, helyénvaló-e a katonai nyelv használata?

A Gedeon-munkában valóban sok katonai fogalommal találkoz-

KÖVETJÜK ISTEN ST

Beszélgetés Mátis Andrással

hangzanak el arról, hogy kik a gedeoniták, miből áll a szolgálatuk, stb. Szeretném hangsúlyozni: ez az erősek és bátrak területe („Aki fél és retteg, az térjen vissza...” Bírák 7,3a), hiszen nagyon rövid idő alatt óriási dolgokat kell megoldani, bravúros módon. A Bibliák terjesztése személyes bizonyosságtétellel párosul, de nem valamiféle nagyhangú, lehangoló stílusban, hanem egy nagyon stabil, kialakult véleményel Istenről és emberről, s ezt a lehető legrövidebb idő alatt összefoglalva kell átadni úgy, hogy sikeresen készítsük elő az Újszövetség útját.

András, téged mikor, hogyan toboroztak, és milyen tisztséget töltesz be a Gedeon Társaságban?

Nem toborzás útján kerültem a Társaságba, hanem a *Nógrád megyei* közgyűlés tagjaként gyakran utaztam külföldre, az *Európai Régióban* képviseltem a megyét. Egy utazásom során a szállodában találkoztam egy Gedeon-Bibliával, ami akkor a világ nyugati felén egészen természetes dolog volt. A hotelszobába a szobaasszony nem csak a tiszta törülközőt, a divatlapot, a bonbont, virágcsokrot helyezi el, hanem ezeket az igényes kiállítású Újszövetségeket is. Ott volt tehát az éjjeliszekrényem fiókjában ez a szép kötésű, izléses, három nyelvű Biblia, és nagyon felkeltette az érdeklődésemet. Ez egy osztrák szállodában történt. Megkérdeztem, kiktől való, s megtudtam, hogy a helyi Gedeon-csoporttól. Később személyesen felvettem velük a kapcsolatot.

Ezzel a találkozással indult tehát a magyarországi Gedeon-munka?

Az osztrák gedeoniták azt mondták, hogy megvan annak a lehetősége, hogy nálunk is elinduljon a szolgálat. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy nem én voltam az „első fecske”, velem pár-

hatunk, hiszen a Társaság névadója maga is híres hadvezér, Izrael megbecsült bírása volt, történetét a Bírák könyvében olvashatjuk. Az Úr rábízott egy igen kétes kimenetelű csatát, amelyben a túlerővel szemben csak azért győztek Izrael fiai, mert elfogadták Isten stratégiáját. Ez a szó nagyon fontos. *Úgy vélem, a misszió a világon mindenütt stratégiai kérdés.* Ezért is tartjuk szükségesnek, hogy egy gedeonita tartozzon valamely gyülekezethez. Ennek azután egy kicsit a képviselője is, bár nem a gyülekezet érdekeit juttatja érvényre, hanem az evangélium üzenetét. Igen fontos szerepe lehet egy gedeonitának a gyülekezetén belül, hiszen ő lehet az a személy, aki aktív, naprakész, tájékozott, híreket tud hozni a világnak abból a részből, ahol az egyház általában nincs jelen hétköznap. (A gedeoniták független üzletemberek, vállalkozók, ld. keres anyag – a szerk.)

Ki lehet tag, és milyen feltételeknek kell megfelelnie?

A gedeoniták munkahelyükön, környezetükben észreveszik a leendő társakat, akiknek azután egy ideig figyelemmel is kísérik az életét, és elhívják egy összejövetelre. Vagy egy úgynevezett „tagtoborzó vacsorát” rendez a Társaság, amelyen előadások

Gedeon (Gideon)

Izrael bírása a bírák korának nevezett történelmi időben (ie. XII. század). Gabonát csépel, amikor azt az utasítást kapja egy angyaltól, hogy egyesítse az izraelitákat a midjániták ellen. (Bírák könyve 6. fejezet) Az angyal botjának érintésével meggyújtja a bemutatásra szánt áldozatot, majd eltűnik. Ezután Gedeon éjjel titokban ledönti Baál oltárát. Mielőtt harcba indulna, ismét jelet kér az Úrtól: egy gyapjúdarabot helyez a szérűre azzal, hogy legyen harmatos, a föld pedig száraz, majd fordítva. Felhívására nagy számú sereg jön össze, ő azonban a félnéket visszaküldi, de a megmaradtakat is próbára teszi: egy forráshoz vezeti seregét, s akik kényelmesen letelepsznek az iváshoz, azokat elbocsátja. Így mindössze háromszáz harcosa marad, akikkel kiűzi a midjánitákat az országból. Ezért nagy tiszteletre tesz szert a nép körében, királlyá akarják kiáltani, ő azonban nem fogadja el a jelölést. A történet vallási mondanivalója az, hogy ha a nép bízik Jahvéban, minden ellenségétől megszabadul.

(Bibliai kislexikon)

RATÉGIÁJÁT...

ással

huzamosan a baptista egyház képviselői és evangélikus lelkészek is érdeklődtek. *Egy elég furcsa helyzet alakult ki, hiszen a szabályzat szerint lelkész nem lehet tagja a Társaságnak, márpedig a hazai kezdeményezők mind lelkészek voltak. Így gyakorlati-*

kápláni tisztséget, jelenleg „közkatona” vagyok.

Hosszú évek óta végzed ezt a szolgálatot. Milyen személyes tapasztalatod, visszajelzésed van, amit megosztanál velünk?

Nagyon sok őszinte bizonyosságtétel tanúskodik arról, hogy

menynyire meglepi az embereket, ha egy teljesen váratlan környezetben találkozunk a Bibliáinkkal. Én is kaptam már ilyen tartalmu levelet, telefonhívást. Valakinek az életét, a döntését alapvetően megváltoztathatja, ha kezébe kap egy szállodá-

ban, egy kórházban, egy börtönben egy ilyen Bibliát. A másik nagyon fontos visszajelzés pedig azokon a személyeken keresztül érkezik hozzánk, akikkel folyamatosan kapcsolatban vagyunk, az intézmények személyzete. A feljük végzett szolgálat is döntően fontos, hiszen nem csak egy „technikai ügyet” szeretnénk elintézni általuk, hanem őket is Krisztushoz kívánjuk vezetni.

K.D.

Tagtaborzó vacsora Houstonban

lag létre sem jöhetett volna a csoport. Azután született egy áthidaló megoldás, és miután új helyzetek új megoldásokat kényszerítettek ki, az Egyesült Államokbeli, Nashville-i központ engedélyezte a megalakulást. *Én abban az időben lelkész és szállodaigazgató voltam, ez volt az egyetlen indok, amiért tiszteletbeli Gedeon-tag lehettem.* A szabályzat szerint ugyanis független üzletemberek léphetnek csak be a Társaságba. Töltöttem már be Biblia-titkári,

A Gedeon Társaság története

Kik a gedeoniták? 1898 őszén Wisconsin amerikai államban összehozták egy szállodában két utazó üzletember. Nem ismerték egymást, de mindketten keresztények voltak és esztendőként együtt imádkoztak. Isten indította őket arra, hogy alapítsanak egy társaságot keresztény üzletemberekből, azaz a céllal, hogy Isten Igéjét terjesszék. Közös ima után a Gedeon nevet választották a Bibliából, a Bírák könyve 6-7. részéből. (Gedeon olyan férfiak vezetője volt, akik készen álltak Isten szolgálatára.) A társaság gyülekezetek általi támogatását egy lelképásztor indítványozta, így lett a Gedeon szolgálat a gyülekezetek „kinyújtott karjává”.

A Gedeon Társaság tagjai protestáns, evangélikumi egyházak gyülekezeteibe tartoznak, és önmagukat misszionáriusnak tartják a gyülekezetek részéről. Felelős, vezető beosztásban dolgoznak és élő tanúságtévként kívánják lenni Jézus Krisztusnak. A Társaság tagjai Bibliákat helyeznek el szállodákban és panziókban, kórházakban és börtönökben. Az

Újtestamentumnak a Zsoltárokkal és a Példabeszédekkel kiegészített példányait osztják diákoknak, katonáknak, kórházi ápolóknak.

Ma ez a nemzetközi szervezet már 172 országban működik és eddig 75 nyelven, több mint 600 millió Újtestamentumot ajándékozott el. A Magyarországi Gedeon Társaság 1989-ben alakult meg, tíz nagyvárosban vannak csoportjai. Szívügyüknek tartják, hogy mint világszerte, Magyarországon is mielőbb eljussanak a Gedeon-Bibliák még több kórház, iskola, szálloda, börtön, otthon és laktanya falai közé.

A Gedeon-Bibliák *semmilyen körülmények között sem árusíthatók, kizárólag ingyenesen kerülnek terjesztésre.* Isten megígérte, hogy megáldja igéjét, hogy az az Ő dicsőségére gyümölcsöt teremjen. A Gedeon Társaság tagjai munkájukban ennek sok bizonyosságával találkoznak. Azért imádkoznak, hogy akik a Gedeon-Bibliákban olvassák Isten szavát, megtérjenek, és megkapják azt az indíttatást és áldást, amelyre életük alapulhat.

Újszövetség
Zsoltárok
Példabeszédek

Újszövetség
Zsoltárok
Példabeszédek

Újszövetség
Zsoltárok
Példabeszédek

Az MM legutóbbi ('99/3.) számának *Nézőpont* rovatában közreadtuk Poós László vitaindító írását „Minden ajtó nekünk nyílik?!” címmel. A cikk a hazánkban még szokatlan missziói kísérletek (különös tekintettel a bevásárlóközpontokban létesített egyházi missziós centrumokra) elemzését, kritikáját fogalmazta meg. Felhívásunkra megérkezett az első reagálás, ezúttal *Sánta Anikó* lelkes-újságíró „nézőpontját” ismerhetik meg Olvasóink. Várjuk a további véleményeket, pro és kontra, a téma tehát „vitára van lezárva”.

BÁRHOL MEGKERESNI AZ ELVESZETTET

Igen, ott kell lennünk mindenhol. Egyszerűen nem engedhetjük meg, hogy bárhol, bármilyen távol tartunk magunkat. Erre a korra különösen jellemző, hogy *Krisztus egyházának nem szabad arra várnia, hogy az emberek találják meg, hanem neki kell elindulnia, hogy bárhol megkeresse akár az egyetlen elveszettet is.* Erre maga Krisztus mutat nekünk példát: Ő maga megy el, maga keresi meg azokat, akik hívására mellé szegődnek, tanítványai lesznek. Péterhez a tengerpartra, Mátéhoz a vámszedő asztal mellé, és leül a bűnösök közé is, szóba áll velük, nem pedig messziről ostorozza bűneiket. És nem csupán szembesíti őket bűnös életükkel, hanem segít, megmutatja a helyes utat, és velük is tart azon.

Ezt kell példaként követnünk ma is, amikor már egészen mások a körülmények, egészen más az életünk. De a feladatunk ma is az: megkeresni az elveszettet, bárhol is legyen az.

Amikor egy kápolnát létesítünk egy üzletközpontban, amely sokak számára valóban a fogyasztás „temploma”, nem egy újabb üzletet nyitunk meg, ahol az evangéliumot árusítjuk, mint egyet a sok árucikk közül, hanem értékes alternatívát nyújtunk a sok értéktelen szemétnél. Ha mi nem megyünk oda, azok, akiknek a bevásárló- és szórakoztató központok már-már az otthonuk, hogyan jutnának az evangélium közelébe? Vagy velük már nem is kell foglalkoznunk? Azzal, hogy nem veszünk tudomást erről a je-

lenségről, nem oldjuk meg a problémákat, és főleg nem szüntetjük meg az üzletközpontok romboló hatását.

Ami nem mindegy: hogy hogyan vagyunk jelen. *Mert mi magunk is tehetünk arról, hogy a kápolna, vagy könyvesbolt nem különbözik a többitől.* Magam többször jártam a Pólus Centerben. Először nem találtam meg a kápolnát és könyvesboltot. Nagyon eldugott helyen van, és akkor még útmutatók sem voltak kité-

ve. Másodszor olyasvalakivel mentem, aki már járt ott, és el tudott vezetni, de sem akkor, sem máskor nem jutottam be, mert az eladó elment valahová. Ugyan kiírta, hogy „mindjárt jövök”, de a mindjárt egy félóra múlva sem jött el. Egyszer sikerrel jártam, be tudtam menni, de akkor az eladók egymással voltak elfoglalva, szóra, figyelemre sem méltattak. Ilyenkor az fogalmazódik meg az emberben, hogy „na ide se jövök máskor”.

Így tényleg méltatlanná lehet tenni bármit. Változtatni csak példamutatással lehet. Hiába hangoztatjuk a véleményünket, hiába fogalmazzuk meg a tennivalókat, ha mi magunk nem tesszük azt meg, senki sem vesz komolyan bennünket. Még mindig túl sok energia megy el arra, hogy valami ellen harcoljunk, és ez hiábavaló dolog addig, amíg megfelelő alternatívát nem tudunk nyújtani.

Sánta Anikó

AZ ÖKUMENIKUS TANÁCS KÖZLEMÉNYE

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa Elnöksége június 3-i ülésén – az eddigi munkát és körülményeket értékelve – úgy döntött, hogy 1999. június 30-a után nem tudja tovább működtetni az Itt és Most Egyházi Missziói Központot és Könyvesboltot a Pólus Centerben. Az utóbbi négy hónapban végzett sokrétű kiértékelés többek között a következőket állapította meg:

A másfél éves tapasztalatok azt mutatják, hogy a Missziói Központ látogatottsága igen alacsony és az áhítatokon, rendezvényeken elsősorban olyan gyülekezeti tagok vesznek részt, akiknek egy, a városközpontban lévő egyházi helyiség könnyebben megközelíthető lenne. A használatban lévő helyiség a Pólus Center első emeleti részén helyezkedik el, amely elég nehezen megtalálható. A Missziói Központ megnyitása óta több új bevásárlóközpont létesült, illetve a következő hónapokban nyílik Budapesten, amely óhatatlanul a látogatók számának további csökkenését is maga után vonja. A bevásárlóközpontokban végzett egyházi szolgálat a nyugati országokban sem tudott igazán beindulni, és a másfél éves tapasztalatok azt mutatják, hogy a magyar látogatóktól is idegen a misszió e formája. A fenntartási költségek az elmúlt egy évben csaknem nyolcszorosára emelkedtek, melyhez hozzájárult az is, mint ismeretes, hogy tavaly nyáron tönkrement az Ökumenikus Magánnyugdíjpénztár, mely korábban a költségek jelentős részét fedezte.

Az utóbbi időben az Ökumenikus Tanács tagegyházai számára sok új lehetőség nyílt a missziói és evangelizációs munka végzésére, így a jövőben azok fenntartására és működtetésére szeretnének nagyobb figyelmet szentelni, többek között evangelizációs konferenciák, gyermek- és ifjúsági táborok megrendezésére, az egyetemi hallgatók között végzett szolgálatra, kulturális és zenei rendezvényekkel kapcsolatos evangelizációra, vagy a ferihegyi repülőtéren, a honvédségnél, a börtönökben, illetve a kórházakban végzett lelkipozódsra. Mindezek a szolgálatok természetesen csak kiegészítik az ország szinte minden városában és községében működő gyülekezetek igen sokrétű szolgálatát.

Az Ökumenikus Tanács köszönetet mond a Pólus Center vezetőinek, hogy e sajátos és új egyházi kezdeményezés beindításához és működtetéséhez minden segítséget megadtak. Az Elnökség megköszöni a tagegyházak eddigi támogatását és a rendhagyó missziói munkában részt vett csoportok és egyének áldozatvállalását, szolgálatait.

LEVELESLÁDA: 1656 Budapest,

Olvasóink írják:

A postán érkezett MM nagy örömet szerzett nekem! A háború sötéttségében az Ige – akár leírva, akár kimondva – élető nap sugárként ragyog fel számunkra...

Örömmel olvastam a Dolinszky Árpáddal készült riportot, ami rólunk, vajdasági magyar evangélikusokról szól. Jó tudni, hogy gondolnak ránk, imádkoznak értünk...

Hála legyen Istennek, hogy az MM most már kéthavonta jelenik meg! A Napraforgó és a Vekker rovatoknak különösen örülök, mert így már a gyermekeknek és az ifjúságnak is van külön oldaluk, ami „csak az övék”. Bár csak minél jobban bővíülhetne a nekik szánt hely a magazinban, és minél többen bekapcsolódnának ezen oldalak szerkesztésébe!

Brindza Melinda, Szabadka

*

A legújabb Missziói Magazinban sok érdekes olvasnivaló volt. Például a vojvodinai lelkész interjúja. Vigasztaló volt olvasni, hogy az ottani magyar hívők nem veszítették el a bátorságukat abban a rémítő helyzetben. Nagyon remélem, hogy a háború minél hamarabb véget ér, és nem terjed tovább...

Számomra a legérdekesebb cikk az MM-ben a Csepregi Béláról szóló írás volt, azért is mert finn kapcsolatai vannak, de talán azért is, mert ismerem a két lányát... Milyen nagy szerű, hogy Csepregi Béla még megélhette ezt az időt, amikor ismét szabad ígét hirdetni a templomokon kívül is...

Leena Maijala, Finnországból magyarul!

*

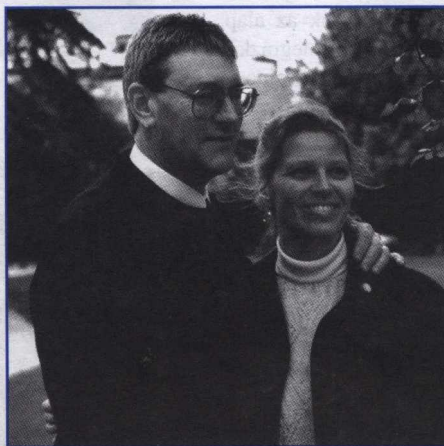
Kedves magyar Barátaim!

Köszönöm, hogy marseillei missziókat támogatjátok.

Az elmúlt két évben különböző utakon próbáltuk az evangéliumot közelebb vinni a városunkban élő arabokhoz.

Három muszlim asszonnyal: Nazibával, Bayával és Jihaddal rendszeresen találkozottam. Naziba eljárt velem az Oasis találkozókra, ahol áttért muzulmánok arabul énekeltek és vallottak hitükről. Ilyen találkozókát évente 3-4 alkalommal tartanak, ahol délelőtt a már keresztények bibliatanulmányon vesznek részt, a délutánt pedig közös kirándulással fejezik be, ahol alkalom nyílik a személyes beszélgetésekre is.

Naziba és Jihad felvette a kapcsolatot Shaffal, aki marokkói keresztény, s aki otthonában szervez családi bibliaórát. Baya már eljött velem néhányszor az egyik gyülekezet-

Seija Kuronen férjével

ben tartott evangélizációs estekre. Nagy örömet szerzett nekem, hogy ezek az asszonyok hallhatták már az Isten országáról szóló örömhírt. Mindhármán ismerik a Szent Gábrriel kápolnát, a Finn Misszió marseillei állomáshelyét, így remélhetőleg a jövőben is eljárnak ide, és misszionáriusainkkal továbbra is tartják a kapcsolatot.

Nagyon hálás vagyok azért, hogy misszióink munkáját imádsággal támogatják. Mindenekelőtt sokak imádsága hozta meg gyümölcsét. Isten meghallgatta az imádságokat. Arra vágytam, hogy ez a három muzulmán asszony

bekapcsolódjon egy keresztény közösség életébe. Naziba és Baya esetében ez teljesült, Jihad azonban nehezen tud elszakadni otthonról, mert a gyerekei még kicsik – de nagyon örül, ha otthon meglátogatjuk. Ezenkívül mindhárom nő ismer már több keresztényt, aki az én Angliába történő távozásom után is tartják majd velük a kapcsolatot.

Az imádság megváltoztatta a saját szemléletet az emberekkel és a dolgokkal kapcsolatban, és új fontossági sorrendet állított fel a számomra. A misszióban a legfontosabb, hogy mindenben Isten akarata érvényesüljön.

Igaz, amit egyszer hallottam valakitől: „Isten országa munkájában semmi sem tudja az imádság munkáját helyettesíteni. Ha most lennék kezdő misszionárius, úgy indulnék első állomáshelyemre, hogy az imádság az elsődleges feladatom amellett, hogy mindig Isten jelenlétében tudjam magamat. Csak a mi mennyei Atyánkkal való szoros kapcsolat és az Ő igéje iránti engedelmesség teremhet maradandó gyümölcsöt.”

Köszönöm kedves magyar testvéreim, hogy ebben a mi munkánkban imádságban és egyéb módon is részt vállaltok. Jézus nap mint nap újra szólít: „Kövess engem”. Kövessük Őt hűségesen, bárhová is vezet!

Szeretettel küldi üdvözlését marseillei misszionáriusuk: **Seija Kuronen**

Retezi Lászlóné tatabányai olvasóinktól örömteli, konfirmációs fényképet kaptunk, mely szerint otthonra talált a helyi gyülekezetben. Hálásak vagyunk, hogy ebben mi is segíthetünk rádiós, telefonos szolgálatunkkal...

VEKKER

VIGYÁZAT: FÖLDRENGÉS VESZÉLY!

„Más alapot senki sem vehet a meglevőn kívül, amely a Jézus Krisztus.”

(1Kor 3,11)

Erős alap nélkül nem szabad építkezni. Lehet, de nem szabad. Veszélyes. Magyarországon csak az utóbbi 10 évben készülnek úgy a nagyberuházások, hogy az építkezéseknél ún. „földrengésbiztos” alapokat helyeznek el. Sokszor csak a földrengés idején derül ki, hogy az épület nem volt jól megalapozva, sőt – bármilyen hihetetlen – sok épület készült bármiféle alap nélkül. Fel kell tennünk a kérdést: *van-e erős alapja életünknek, hitünknek,*

családunknak, gyülekezetünknek?

Sokszor nálunk is csak a „földrengés” idején derül ki, hogy hiányzik az alap. Korunkban sok megrázkódtatás éri az embert. Sajnos a sok „emberház” nem is bírja, és összeomlik. Akiknek az „épülete” áll is, nem omlott össze, de meginog, repedezik, bizonytalan. Így bizony életveszélyes a helyzetünk! Mit lehet tenni ilyenkor?

A paksi atomerőművet utólag erősítik meg több milliárd forintért. A dülledő „emberházaknak” is lehet új vagy megerősített

alapjuk. Ugyanis az emberi élet kikezdehetetlen, „földrengésbiztos” alapja már áll több ezer éve. *Ez az alap Isten szent ígéje, a 10 parancsolat és a megtetsült Ige, az Úr Jézus Krisztus.*

Erre az alapra lehet és kell helyezni egyéni és közösségi életünket.

De mi is ez vagy ki is ez az alap? Először talán azt mondanám el, ki NEM Jézus. Ő nem filozófiai tétel, nem valáspótlék, nem valami önző lelki „gettó”, nem fanatikus extatikus rajongás, de nem is törvényeskedő tételvallás. Jézus egyszerűen az élet, az emberré válás egyetlen igazi útja. Jézus az, akiben a Teremtő és Megváltó Isten tetet öltött. Nem egy távoli, elérhetetlen Istenről beszélt, hanem testében Ő hozta el az embervilág számára az isteni, vagyis az emberhez méltó életet. Ez az emberhez méltó élet úgy kezdődik, hogy „térjetelek meg”. Lássátok meg,

hogy alap nélkül az élet földrengéseiben nem maradhatunk meg. Nem élhetünk a harag, önzés, agresszivitás alapján. Isten Jézusban az emberhez méltó élet alapját ajándékozta nekünk. Építsünk Rá!

Szeverényi János

Milyen DJ Isten?

A napokban jelent meg a *Faithless* zenekar maxi CD-je, melynek címe: *God is a DJ*, vagyis Isten egy DJ. De milyen DJ Isten? Olyan, aki összekeveri életünk zenéjét, aztán hagyja, hogy az saját magától „lejátszódjon”? Tényleg arról a deista gondolatról van szó, amit *Babits Mihály* is megfogalmazott egyik versében, miszerint az Isten megteremtette a világot, azután magára hagyta? Valóban ilyen DJ lenne Isten? Aki magunkra hagy? Engedi, hogy cél nélkül rohangáljunk fel-alá? Hagyja, hogy meneküljünk mindenfelé?!

Menekülünk! Mindenki másképpen menekül! Az Amerikai Egyesült Államokban ismét hisztéria tört ki. Pár hete ugyanis bemutatták a *Csillagok háborúja* című legenda első részét. Rajongók milliói várták ezt a napot, a legfanatikusabbak már hetekkel korábban sátrat vertek a mozi előtt, nehogy valamiről lemaradjanak. A magyarországi *Csillagok Háborúja Klub* – mert hogy ilyen is létezik – tagjai minden egyes klubmegbeszélésen a számukra már-már félistenekké vált hősök jelmezeit hordják. Gyerekek és felnőttek egyaránt játszanak, próbálnak eljátszani egy másik szerepet. Egy szerepbe menekülnek... Végülis, ha belegondolunk, nem sokkal érdekesebb *Darth Vader*nek lenni, mint belenézni a monoton hétköznapiok tükrébe?

Menekülünk! Mindenki másképpen menekül! Múltkor olvastam egy felmérést arról, hogy Magyarország az első helyen áll a tv-nézési statisztikában. Átlagosan napi négy és fél órát töltenek nálunk a tv előtt az emberek, ami az aranyérmét jelenti Európában. Milliók ülnek le naponta, hogy *Esmeralda* és a többiek örömeibe és bánatába meneküljenek saját gondolataik, saját életük elől.

Menekülünk, szeretnénk elmenekülni, kimenekülni ebből a világból. *Pilinszky János* zseniálisan fogalmazta meg *Kihűlt világ* című versében azt, amit sokszor mi is érzünk: „*E világ nem az én világom, csupán testem kényszere...*”

Felteszem még egyszer a kérdést: Isten valóban olyan DJ, aki hagyja, hogy menekülés töltse ki az életünket? Isten egyedül hagyott volna minket? Ilyen gonosz DJ lenne Isten? A kérdésekre a válasz maga Jézus Krisztus, akiben az ige testté lett, és aki ezt üzeni minden kételkedőnek és minden menekülőnek: „*Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.*”

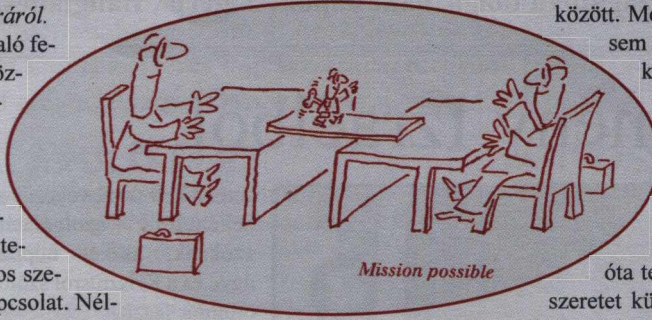
Csak az a kérdés, hagyjuk-e, hogy Isten Jézus Krisztus által DJ-ként a mi zenénket, a mi életünket „keverje”...?

Gáncs Tamás

A misszió lehetséges

Mondják, két ember között a legrövidebb út az egyenes beszéd. Még- is ez a legnehezebb. Tárgyalóasztalok, telefonvonalak, levélbe zárt üzenetek mesélhetnének erről. És talán beszélhetne ez a kis felhúzható emberke is a karikatúráról.

Milyen lelkes képpel várják a tárgyaló fe- lek, hogy postázza az üzeneteket, köz- vetítsen és lehetségessé tegye a misz- ziót! Mert küldönc, hírnök nélkül nincs megértés, egyetértés, nincs igazi találkozás, megoldás sem. Nélküle csak két asztal van, egymás- sal szembefordítva, két várakozással te- li, aktatáskás fickó – bizonyára fontos sze- mélyiségek (mint mi) –, de nincs Kapcsolat. Nél- küle folyhatnak bár ádáz béketárgyalások, amolyan „nem engedünk a 21-ből, de mi sem” módon, azonban igazi béke nem szü- letik.

Élt valaki nagyon régen, aki ács foglalkozása mellette előbb másod- állásban, majd főállásban is ezzel foglalkozott. Hírnök volt: *Jóhír-nök*.

Általa igazi találkozások jöttek létre ember és embertársa között. Megszületett a remény, hogy talán még- sem vagyunk egymás farkasai, és szívünk között híd épülhet, hogy elfogadjuk, befogadjuk egymást.

Őt nem kell felhúzni: *örökmozgó*. Mindig munkában van. Közöttünk, velünk, bennünk él és így éltet mindannyiunkat.

A misszió lehetséges. Ő már 2 évezred óta teszi a dolgát. Lehet utánozni, hiszen a szeretet küldetése ránk is vár. Majd Ő, a Jóhír- nök, a béke-hozó közvetít, közbelép; csak engedjük magunk közé – oda középre.

Varga Gyöngyi

Az esztendő elején vers- és prózaíró pályázatot hirdetett egyházunk Ifjúsági Bizottsága. 33 pályázat érke- zett, s ezek közül a zsüri öt vers és hat novellaszerző műveit találta „ígéretesnek”. Az MM Vekker rovatában szeretnénk leköszölni néhány kiemelkedően jó írást, azzal a reménnyel, hogy más is kedvet kap az íráshoz.

Vida Zoltán:

Mindenfa

Hátul, ahol a kert végetért, volt egy kis ajtó a kerítésen. Alacsony, barna falécű ajtó volt, s mögötte kezdődött a rét. Pontosabban nem is igazán rét volt ez, inkább mező, hiszen a rendezettség és a tápláló szándék benyomását keltette. A kis ajtó volt a határ. Egyik oldalán az emberek alkotta otthon; a ház, a járda; a másik oldalán egy még tágabb otthon, nem csak térben, de lé- lekben is szélesebb terület húzódott. Ha leültél a kiska- pu tövébe, már be- fogadott. Feléd nyújtotta zöld fű- vét, rengeteg féle- színű- forma ujjá- val integetett. Ma- gáéna érzett, megbízott benned, s te is érezted a biz- tonságot, mögötted a ház, előtted a ha- talmas zöld tér. Ha kiléptél a kapun, már csak magad- ban hordoztad a házat, körülvevte ez a mindennél nagyobb ud- var.

Mert nagy volt a mező, nagyobb, mint te. A messzeségben egyetlen fa látszott, körülvette

a sok-sok fű, ketten maradtatok. Különös fa volt ez, talán nincs is több ilyen a világon. Ha ránéztél, nem mutatott furcsaságot, zöld leve- lek himbálóztak barna törzsét körülutornászó ágain. De mégiscsak valami megváltozott! Hirtelen virágba borult a fa, mintha meleg ta- vasz lenne, robbanó, feszülő virágok ültek a fején. Ám nem volt tavasz, hiszen a következő pilla- natban érett gyümölcsök lógtak rajta. Egy formá- ját, azonban, soha nem mutatta a fa, kopasz, halott ru- hájában nem állt soha. Beszélük, hogy egyszer, na- gyon régen, der- mesztő hidegek jártak, mikor le- hullott levele, vi- rága, gyümölcse. Azóta viszont min- dig pompában je- lenik meg, változó, de mindig meglé- vő pompában. A felé közeledő szá- mára új és új arcot mutat, amit éppen kíván: a csodálónak gyö- nyörűséget, az éhezőnek táplálékot, a megfáradt- nak árnyékot.

Itt ülök a határon. Lassan lemegy a nap, be- sétálok a házba, közben még visszatekintek a percről percre változó mindenfára, hirtelen becsukva szemem próbálok magamban meg- őrizni a képét.

S az alacsony, barna falécű ajtót nyitva hagyom, egész éjszakára...

MM-AKTUÁLIS

TELJES NAPFOGYATKOZÁS

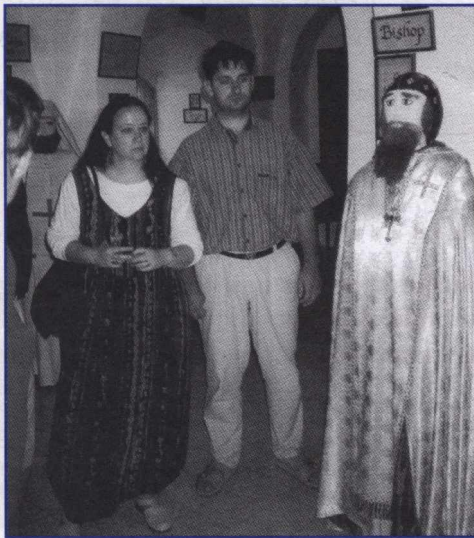
„Sötétség délben” – idézhetjük Arthur Koestler híres regényének címét augusztus 11-én, miközben az eget kémleljük. Mint köz- tudott, csillagászati szenzációnak lehetünk szemtanúi Magyarországon egy 111 kilométer széles sávjában, egy olyan eseménynek, amely legutóbb 1842-ben, *Petőfi* idejében kápráztatta el a világot, s legközelebb csak unokáink gyönyörködhetnek benne, 2081- ben. A teljes napfogyatkozás során hű kísé- rőnk, a *Hold* teljesen kitszkarja majd a *Nap* fénylő korongját, az égítést eltűnik, és esti szürkület ereszkedik a tájra. A teremtettség egy csodálatos titkának leszünk szemlélő- részesei!

A Norvég Izraelmisszió meghívására Endreffy Géza budaörsi lelkész, a norvég szervezet magyarországi munkatársa, valamint lapunk felelős szerkesztője, Gáncs Péter 10 napos misszió tanfolyamon vehettek részt Izraelben. A jeruzsálemi Caspari Centerben rendezett kurzus résztvevői főleg a skandináv egyházak misszionáriusai közül kerültek ki, akik a föld legkülönbözőbb országaiban dolgoznak: Japán, Nigéria, Banglades...

Egy élmény Izraelből...

Időnk egyik részében Bibliával a kézben fedeztük föl a Szentföldet... Csodálatos érzés volt bejárni azokat a helyeket, ahol Jézus élt. Időnk másik részében előadásokat hallgattunk: a különböző történelmi egyházak Izraelben hogyan értelmezik a messiásiot, hogyan tesznek bizonyosságot Jézusról és egyáltalán hogyan élik hétköznapjaikat zsidók és arabok között. Előadóink között volt zsidó rabbi, dán evangélikusból lett ortodox apáca, karizmatikus Messiás-hívő zsidó vezető, amerikai és norvég missziológus...

Hallgatva az előadásokat érdekes volt figyelni, ki hogyan értelmezi, magyarázza a bibliai igehelyeket. Legjobban egy messiási zsidó hölgy – *Lisa Loden* – gondolatai fogtak meg. Ennek oka talán az, hogy egy egészen más kultúrában, egészen más emberek között az ige ugyanúgy hangzott, mint nálunk Magyarországon egy evangélikus templomban. A megbékélésről szóló Lisa és éreztük beszédéből, hogy nem csak ígét magyaráz, hanem bizonyosságot tesz, a legégetőbb kérdést veti fel, mely népének helyzetét, országa helyzetét, de az egész világ helyzetét is érinti. Lisa egy olyan közösségből jött – messiási zsidó – akit a keresztyének ugyan elismernek, de furcsán néznek rájuk, mert bizonyos mőzesi törvényeket betartanak; a zsidók kitagadják zsinagógáikból; a muszlimok pedig figyelembe sem veszik őket. Komoly téma ez azért is, mert a helyzet is

Lisa Loden és Endreffy Géza a jeruzsálemi görög katolikus egyházi múzeumban

különleges, melyben megszólal. Izraelbe a világ minden tájáról települnek zsidók, ezek között valóságos csak elenyésző számban van, azonban a holocaustról és az antiszemitizmusról emlékeik és élményeik vannak. Ilyen környe-

zetben kell tehát végezni a békéltetés szolgálatát azoknak, akiket népük ügye és a Krisztusról szóló örömhír feszít.

„Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával ...” (2 Kor 6,16-21) egyedül csak őbenne, őáltala lehetünk egyek a hitben, remény-ségben és szeretetben. Ehhez azonban Istennel kell harcolnunk – mondta Lisa –, ahogyan Jákob is tette a Jabbók gázlónál (1Móz. 32-33), amikor a több mint 20 éves száműzetéséből tért haza és félt, vajon bátyja, Ézsau hogyan fogadja? Tusakodott Istennel, mert érezte, áldás és

bizonyosság nélkül nem mehet tovább életútján. Az életét sem érdemes tovább élnie Istennel, csalóként, ahogy eddig tette. De hareolt és győzött, megbékélt Istennel, aki áldással bocsátotta el. Azonban még hátra volt a ta-

lálkozó Ézsauval, akit már kétszer is olyan csúfosan becsapott. Meg kell tehát vele is békélnie. Maga előtt bőséges engesztelő ajándékokat küldött és hétszer borult le Jákob a bátyja előtt, míg mentek egymás felé. Talán szükség volt erre a túlzásra, vagy éppen ettől engesztelődött ki a testvér? A megbékélésben az Isten előtti szégyenérzet is fontos – jegyezte meg Lisa.

Az ige ezt írja: „...mert amikor megláttam arcodat, mintha Isten arcát láttam volna...” (1Móz 33,10). Így történik a megbékélés, hogy a felek látják egymáson kiábrázolódní Isten arcát. Jákob az alázatában, sebezhetőségében mutatta meg, hogy Isten békéjével jött. Ézsau pedig kellett, hogy ezt lássa. Azonban őrajta is láthatóvá kellett vální az ÚR békesége, megbocsátással és befogadással. Így fogadta tehát azt az embert, aki megcsalta, meglopta, de mindezt meg is szenvedte, ugyanúgy, ahogyan ő is, a kisemizett, otthonmaradt ember. A két testvér amikor egymásra borult, megéreztek egymáson az elmúlt időszak szenvedését. Nekünk, a XX. század végén élő embereknek is – mondta Lisa – meg kell érezzük egymás könnyében a sót, hogy átéljük a másik életét, fájdalmát, boldogságát, hogy be tudjuk fogadni őt. A megbékélés Istennel és emberrel az igazi szeretet megtapasztalásából fakad. Az igazi szeretetnek pedig mindig ára van...

Jeruzsálemi messiáshívő zsidók örömtánca a szombati istentisztelet végén

Endreffy Géza

HÉTFŐI MANNA-KÓSTOLÓ

Az MM 99/1-es számában bemutattuk a KEVE (Keresztyén Vezetők és Üzletemberek Társasága) munkáját. Egyik korszerű szolgálati eszközük a Monday Manna, azaz Hétfői Manna című, hetenként angolul és magyarul megjelenő lelki táplálék, amelyet e-mailen bárkinek ingyen megküldenek. Most ízelítőül közléseink két „adag mannát”. Aki kedvet kap rendszeres fogyasztására, megrendelheti Nagy Gábor e-mail címén: gnagy@bdp.xm.mitsui.co.jp

ÉRTÉKEKEN ALAPULÓ ÉLET

Értékrended határozza meg minden tetedet. Bár nem ülsz le listát készíteni a számodra fontos dolgokról, mégis minden alkalommal értékrended szolgáltatja az alapot a döntéseidhez.

Sajnálatos módon értékeid között van néhány olyan, amely útjában áll sikereidnek és gátol abban, hogy megelégedett életet élj. Tudod, hogy a sok érték, amely tudat alatt él benned, nem a te választásod. Ezeket „nyakadba varrták” a szüleid, kortársaid és a körülötted lévő kultúra. (Manapság a TV-nek van leginkább értékformáló hatása a társadalmunkban.) Így használhatsz olyan helytelen információikat és értékeket, amelyek nem állnak a nehézségek idején.

Értékeid jelentik a térképet az életed iránya számára. A kérdés ez: milyen irányba terelnek az értékeid? A reményeid beteljesülése felé vezetnek téged, vagy pedig a kiábrándultsághoz?

Az értékek sok stresszel is járnak! A stressz akkor jelentkezik, ha a mondataid a hitedet tükrözik ugyan, de a cselekedeteid nem egyeznek ezzel. Például: amikor azt mondod, hogy „a családom fontos a számomra” de mindig túl elfoglalt és fáradt vagy ahhoz, hogy élvezd a társaságukat.

Amikor azt mondod, hogy „értékesnek tartom az egészséget”, azonban túlhajtott, túlsúlyos vagy és sohasem mozogsz.

Amikor azt mondod, hogy: „nem vagyok anyagias”, de túlságosan eladósodsz és így folyamatosan aggódnod kell a megélhetés miatt. Mikor két érték összeütközik benned, azt dilemmának nevezzük. Egy nemrégben végzett Gallup-felmérés megmutatta azt, hogy az érzelmi feszültségek okozói a nem helyénvaló értékek. Mi a megoldás?

ISMERD FEL AZT, AMI IGAZÁN FONTOS AZ ÉLETEDBEN

„Mert a fül úgy vizsgálja a szavakat, ahogyan az íny kóstolja az ételt. Keressük meg együtt az igazságot, értsünk egyet abban, mi a jó” (Jób 34:3-4). Ki kell alakítanod a siker rád szabott definícióját, nem valaki másét átvenni, hanem magad megfogalmazni. Emlékezz erre: a siker az az érzés, amelyet akkor kapsz, amikor megélem az értékeimet. Ez nem egy álomás. Sikeres lehetsz az életed minden területén, személyes értékeid és céljaid alapján. Kezd azzal, hogy készítesz egy listát arról, hogy mely dolgok a legfontosabbak az életedben. Kérdezd meg magadtól: „mi az, ami döntő?”

KEZDD EL AZOKAT A DOLGOKAT FELSZÁMOLNI, AMELYEK NEM FONTOSAK

„...és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes” (Róm 12:2).

A MAGÁNYOSSÁG LEKÜZDÉSE

Magányos emberek világában élünk. Egy felmérés szerint az emberek 15%-a életének legnagyobb részében magányosnak érezte magát. 78% néha érezte magát magányosnak, és csak 6% volt az, aki soha sem érezte egyedül magát. Nézzük meg most a magányosság néhány gyakori okát és tanácsokat a kezelésére. Pál apostol életét vettem alapul a 2 Tim 4: 6-21 szerint.

A MAGÁNYOSSÁG NÉGY GYAKORI OKOZÓJA

1. AZ ÉLET ÁTMENETI IDŐSZAKAI

Az élet folyamatos átmenetektől áll; a születéstől az iskolákon keresztül, a házasságon és gyermeknevelésen át az öregkorig. Minden egyes „váltás” alkalmával az elhagyatottság érzése fokozottabban jelentkezik.

2. ELVÁLÁSOK

Meglehető minden a világon, pénz és vagyon, mégis élhetsz nyomorultul magányod szigetén. Egymásnak lettünk teremtve. Költözés, állásváltogatás, betegség, válás és a halál miatti elkülönülés okozója lehet a magányosságnak.

3. MÁSOKKAL VALÓ SZEMBEKERÜLÉS

Visszavonulásra készíthet, ha támadás ér, nevétségessé tesznek vagy kritizálnak. Ez aztán magányossághoz vezet.

4. VISSZAUTASÍTÁS

Ez az, amikor úgy érzed, hogy elárultak, cserbenhagytak vagy elhagytak. Az elfogadottság iránti vágyunk az egyik legnagyobb szükségletünk. A visszautasítás is okozhat magányosságot.

NÉHÁNY MÓDSZER A MAGÁNYOSSÁG LEGYŐZÉSÉRE

1. HASZNÁLD KI JÓL AZ IDŐDET

Állj ellent a semmittevés kísértésének. Figyelj a testi szükségleteidre, étkezz helyesen, pihenj, sportolj, tartózkodj a drogoktól és az alkoholtól. Ügyelj a szellemi szükségleteidre, ne válj TV-függővé. Olvass jó könyveket és újságokat. Ne feledkezz meg a lelki igényeidről sem, olvasd a Bibliát. Ez a könyv irányt mutat, tanít, biztat és reményt ad. Imádkozz. Ápold a közösségi életedet, építs barátságokat.

2. NE SZAKÍTSD FEL FOLYTON A SEBEKET

Ne foglalkozz állandóan a sérelmeiddel. Ne válj keserűvé és haragtartóvá. Senki sem szeret cinikus, bíráló, haragtartó ember körül lenni. Kezeld helyesen a dolgot. Zárd le a kérdést és imádkozz érte.

3. VEDD ÉSZRE ISTEN JELENLÉTÉT

Hol van Isten akkor, amikor magányos vagy? Isten mindenütt ott van. Nem lehetsz olyan helyen, ahol Ő ne lenne jelen. Nyisd ki a szemed és ismerd fel Isten jelenlétét.

MUTATÓUJJ

Ki a hibás? Ki tehet róla? Ki vállalja? Ki volt ez? – ugye, ismerős kérdések? Görcsbe rándul a gyomrod, ha ludas vagy a dologban. Vagy kárörömmel figyeled szemed sarkából a tettet: Vajon feladja-e magát? A kérdés elhangzásakor aztán kezdetét veszi az ősi „tömegsport”, amit egymásra mutogatásnak neveznék.

A képen látsz embereket, akik egy nagy körben állnak és mindenki a mellette állóra mutogat. Én is, te is a körben állunk, s egyszercsak a mutogatásunk – miután megtette a kört, – minket talál el. Ránk céloz egy mutatóujj. Ennek a mutatványnak sosincs vége, szűk körben és nagy tömegben egyaránt űzhető sportról van szó. Tanulni sem kell. Már Évának, Ádámnak is elsőre sikerült. Éva ezt mondta Istennek: „A kígyó szedett rá, azért tettem.” Ádám így menetetőzött: „Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem, azért ettem.” Igen, a vérünkben van a mutogatás képessége.

Ismerek valakit, aki nem állt be a körbe. Kívülről néz minket, de nem akar közénk állni. Nem mintha bátoratlan lenne. Egyszerűen nem tetszik neki ez „játék”. Te is ismered: **Jézusnak** hívják. Ő sosem mutogatott senkire.

? *Jézusnak talán nem is voltak mutatóujjai?* Voltak, de nem arra használta őket, amire mi. Tanított, intett velük, vak ember szemét kente be sárral. Vagy gyermekek, bűnösök fejére simultak ezek a mutató-

ujjak. A „nem én voltam, ő tehet róla”- kezdetű mondatok nem szerepeltek Jézus szótárában. Ha mégis beállt volna a körbe, minden vétek fennakadt volna rajta, nem lett volna hajlandó továbbmutogatni.

? *Mit csinálnak a te mutatóujjaid?*

Igen, most tartják az újságot, követik a sorokat. És aztán mit fognak csinálni?

? *És tudod, mit csinál a három ujjad a mutogatós kezeden?* Figyeld meg: behajlítottad, tehát rád mutat vissza. Amiért ki nem állhatod a másikat, ami miatt éppen – ha csak képzeletbeli ujjaddal is – mutogatsz rá, az a tulajdonság benned is ott van, talán háromszorosán! Engedd le nyugodtan a kezedet. Azután megint gondolj Jézusra, aki sosem mutogat rád. Nem mondja kárövendően: „látod, te is milyen vagy?!” Nem mutogat rád, mert másra használta a kezét: Odatartja őket, hogy szögeket verjenek bele, a te bűneidért. Magára vette őket, elvállalta és azt mondja Istennek: **Én voltam, engem büntess!**

! Válassz ezentúl egy más mozdulatot a mutogatás helyett: az imára kulcsolt kezek jobban állnak neked!

Bálint Józsefné

Az idén a festői fekvésű, vendégszerető nógrádi falu, Vanyarc adott otthont az immár negyedik missziói gyermekkonferenciának. Ízelítőül két fotó és egy vers, melyben az egyik bibliakör rím-

ben énekelte meg Zákéus történetének missziói üzenetét...

A FA TETEJÉRE TÖRTETŐ TÖRPE TÖRTÉNETE

Zákéus a jerikói törpe.

Mint tudjuk, a kíváncsiság gyötörte.

*Az emberek lenézték, gyűlölték,
mert tőlük mindig több pénzt kért.*

Amikor Jézus arra járt,

a tömeg összejött, s várta már.

*Zákéus is akarta látni az Üdvözítőt,
de az irigy tömeg nem engedte előre őt.*

De Zákéus szívós kis törpe

törtet föl a fatetőre,

*s közben keserűen sóhajt: ez az én nagy bajom,
itt lógoz fönnt a fán, mint egy majom.*

*A tömeg jó nagyot röhögött,
hogy a fővámszedő a fán ücsörgött.*

*De Jézus nem nevette ki,
mert minden ember drága neki.*

*Megállt a fa tövén és felnézett
arra, kit mindenki más lenéztet.
Zákéus nem akart hinni a fülének,
hogy Jézus hozzá tér be vendégnek.*

*A tömeg zúgolódik, morog,
mert Zákéusban csak azt látja, aki volt.
Nem ismerik, milyen nagy Jézus hatalma,
mert nála kutyából is lehet szalonka.*

Contents

Interview with Gábor Bogdányi, referent of the Internet-ministry of the Lutheran Church in Hungary

Mission history – 100 years anniversary of the first baptism in Papua New Guinea by Imre Bencze

Interview about the mission possibilities in a rural industrial area of Hungary, in Ózd

Foreign mission – Pastortraining in Papua New Guinea by Mrs Bálint

„Cornerstone” – report on the diacronic ministry in Neuendettelsau

MM introduces the Gideons' ministry in Hungary

Media-world – report on the Christian ministry in a local TV-station, in Kiskunhalas

Israelmission – testimony of a Messianic Jew, Lisa Loden by Géza Endreffy

Standpoint – opinions about the chance of the mission in shopping centers by Anikó Sánta

„Monday Manna” by the Association of Christian Professional and Business People

„Alarmclock” – column for youth
„Sunflower” – column for children
Letters and Info

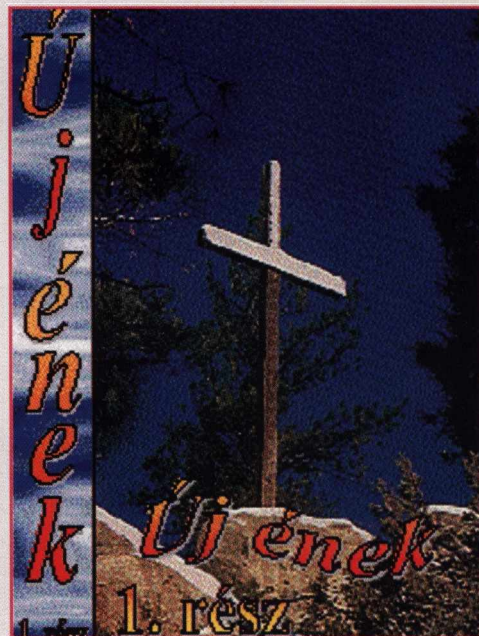
Csak egy kinyújtott kéz... amelyik biztató szóval, egy-egy zsoltárral, imádsággal szeretne újra felsegíteni, megerősíteni.

Ha szüksége van rá, vagy ismer valakit, aki rászorul erre a Hangra, **jegyezze fel,** adja tovább, mert ez a budapesti telefonszám is, **bizonyos esetekben, életet menthet!** Az Ökumenikus Tanácsnak ezen a számán három percben hallhatja a **Reménység Hangját,** Isten igéjének vigasztaló, új erőt adó üzenetét. Az igei üzenet hetenként változik. A **Reménység Hangja várja hívását péntek 15 órától hétfő 8 óráig, és hétköznapokon 17 órától másnap reggel 8 óráig.**

ÚJ KAZETTÁNK

Az Evangélikus Missziói Központ legújabb kazettája az *Új ének* című gyűjtemény 12 énekének igényesen hangszerezelt feldolgozását tartalmazza. A kazetta jól segítheti az énekek tanulását, kíséretét a különböző ifjúsági és egyéb gyülekezeti közösségekben. Megrendelhető a *Missziói Központ* címen, valamint kapható az *Evangélikus Könyvesboltban* (Üllői út 24.) valamint a *Huszár Gál Könyvkereskedésben* a Deák téren. A kazettáért csak adományt fogadunk el.

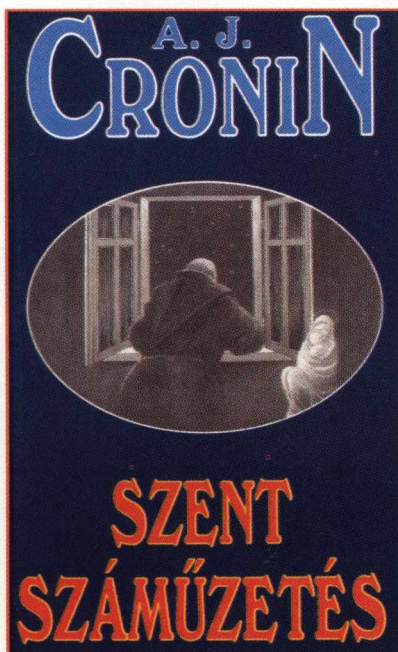

KÖNYVAJÁNLÓ

A. J. Cronin: Szent száműzetés

A regény, amelyet elolvasásra ajánlok, egy valóságos személy életét dolgozza föl. Egy papról szól, aki látszólag sikertelen, bármibe fog. Aki egész életében küzd, keményen küzd, azért imádkozik szüntelen, hogy legyen ereje azt az utat követni, amelyet saját maga és az egyház számára is az egyetlen igaz és járható útnak tart. De amely nagyon nehéz, és sokszor szinte esély sincs arra, hogy járható legyen.

A kudarcokkal teli gyermekkor után újabb kudarcok érik tanulmányai során: nem értik, nem fogadják el, különnek tartják. A sikertelen segédlelkészi évek után Kínába küldik Francis atyát, hogy az ottani missziót folytassa, építse. Ám az csak megérkezések derül ki, hogy a misszió csak papíron, a statisztikák imponáló számaiban létezett. Nyomorúságos körülmények között kell mindent előlről kezdenie. Zavarbaejtő alázattal és kitartással dolgozik, és többet elér, mint amit valaha is remélni mert. De ezeket az eredményeket nem tükrözik a statisztikák. És ő nem hajlandó azért fizetni, hogy a kínaiak megkeresztelkedjenek, pedig a központ erre is biztatja. Ám akik keresztyének lesznek, azok igazán azok, s a legnagyobb bajban is kitartanak Krisztus mellett.

A regény megindítóan szép és nagyon tanulságos. A missziós munkát mutatja be egy küzdelmes életen keresztül, amely látszólag sikertelen, mások által meg nem értett és lenézett, ám a hitért és az erkölcsi helyzetért vívott harcban mindvégig győzedelmeskedik.

„A hit csodája! Igen, a hit már önmagában is csoda.” A Jordán folyó vize, Lourdes vagy a Mária-forrás. Nem számít, melyik. Bármely iszapos pocsolóya képes csodára, ha Isten arca tükröződik benne.” – Ezzel az idézettel ajánlom mindenkinek Francis Chisholm atya történetét.

Sánta Anikó

A close-up photograph of a weathered stone wall. The stones are light-colored and show signs of age and wear. A dark, leafy bush is growing from a crack in the wall, its branches spreading out. The lighting is warm, suggesting an indoor or shaded outdoor setting.

„Ti magatok is mint élő kövek
épüljeteK fel lelki házzá...”

(1Pt 2,5)